

מת (נצרת) 65540-01-25 - מוהנס מרזוק נ' מדינת ישראל

מ"ת (נצרת) 65540-01-25 - מוהנס מרזוק נ' מדינת ישראל מחוזי נצרת

מ"ת (נצרת) 65540-01-25

מוהנס מרזוק

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

[08.09.2025]

כבוד השופטת רננה גלפז מוקדי

החלטה

1. בקשה זו של המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו, הוגשה עוד ביום 5.6.25, חודשיים לאחר שניתנה החלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, ובה עתר המבקש להסרת הפיקוח האלקטרוני וליציאה לעבודה כנהג משאית ברחבי הארץ, ללא כל פיקוח.

2. בתאריך 10.6.25 דחיתי את הבקשה תוך שציינתי כי בחלוף חודשיים בלבד מאז הוריתי על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, הרי שלא חלף "זמן ניכר" כדרישת המחוקק ואף לא נתגלו עובדות חדשות. הוספתי וציינתי כי אין כל אינדיקציה להפחתת מסוכנות המבקש - לא בחוות הדעת אשר הוגשה במסגרת התיק העיקרי ואין די בכך שהודה והורשע. מעבר לכך, ציינתי, כבר בשלב זה, כי הבקשה לצאת לעבודה כנהג משאית ללא כל פיקוח אנושי אינה מתיישבת עם המסוכנות הנשקפת מצד המבקש כלפי כל אדם ואשר בתסקיר קודם נקבע כי היא גבוהה. לסיכום, קבעתי כי המדובר בבקשה שמקדימה את זמנה, מרחיקת לכת בתנאי העבודה המבוקשים ואינה ראויה בהיבט החלופה והפיקוח האנושי אשר כבר נפסלו בהחלטה קודמת.

3. בדיון בערר אותו הגיש המבקש, בהסכמת הצדדים, הופנה המבקש לשירות המבחן למען זה יבדוק "את מידת המסוכנות של העורר אם יתאפשר לו לצאת לעבודה מדי יום (שלא במקום עבודתו של המתלונן)".

4. מן התסקיר אשר הוגש ביום 15.7.25 על פי הוראת בית המשפט העליון, עולה כי המבקש נמצא בראשיתו של הליך טיפולי, אחת לשבוע וכי ניכרת תנועה בהתבוננות העצמית של המבקש, כאשר הוא מקבל מענה ותמיכה רגשית למצבו, אך המבקש ייזקק לטיפול ארוך טווח ועדין נשקף מצידו סיכון. שירות המבחן המליץ לייצר הדרגתיות בהקלה בתנאי מעצרו של המבקש, על ידי הסרת הפיקוח האלקטרוני, אך לא המליץ על יציאה לעבודה.

5. הצדדים שניהם לא הסכימו עם חוות הדעת. המבקש מצידו עמד על בקשתו ליציאה לעבודה ללא פיקוח כאמור, חרף ניסיונות בית המשפט להבהיר כי בשלב זה נדרש לשים על המבקש פיקוח ואילו המשיבה מצידה טענה כי אין מקום להסרת הפיקוח האלקטרוני כך סתם, כאשר הבקשה עסקה בהסרתו לצורך יציאה לעבודה. בהחלטתי מיום 17.7.25 הוריתי על דחיית הבקשה ליציאה לעבודה בתנאים שהתבקשו, אך במקביל הוריתי על הסרת הפיקוח האלקטרוני וקבעתי חלונות התאווורות יומיים בני שעתיים עבור המבקש.
6. גם עם החלטה זו לא השלים המבקש ופנה פעם נוספת בערר. ביום 30.7.25 נדחה הערר, אשר הופנה, כך ציין בית המשפט העליון, כנגד ההחלטה שלא לאפשר למבקש לצאת לעבודה כנהג משאית ללא כל פיקוח. עם זאת, מאחר שבמהלך הדיון עלתה האפשרות כי המבקש ייצא לעבודה כנהג משאית בפיקוח או לחילופין יציע מקום עבודה אחר, סבר בית המשפט העליון כי יש מקום לבחינה נוספת של שירות המבחן.
7. בהתאם, הוגש תסקיר משלים נוסף מאת שירות המבחן. לשירות המבחן הוצעו שלושה מפקחים לצורך ליווי המבקש במהלך שעות עבודתו כנהג משאית. את שלושתם דחה שירות המבחן. האחד, מר אחמד מואסי, בין 20, בן דודו של המבקש, נפסל בגלל גילו הצעיר והקושי לשמש דמות סמכותית עבור המבקש. השני, מר סארי מרזוק, בן 32, בן דודו של המבקש, נפסל חרף היותו אדם אחראי, יציב ובעל יכולת להציב גבולות, משום ששירות המבחן התרשם כי בינו לבין המבקש קיים שיח על קבלת תשלום עבור מלאכת הפיקוח והדבר עלול לפגוע בכך. השלישי, מר עודאי מרעי, בן 31, חבר ילדות של המבקש, נפסל הן משום היותו מנהל עבודה באתר, תפקיד אשר מעלה את החשש כי לא יוכל לפקח כיאות על המבקש במהלך העבודה והן משום השיח בינו לבין המבקש אודות קבלת תשלום.
8. אחר ששמעתי את המפקחים, הצעתי לב"כ המבקש לחזור בו מן הבקשה כי בן הדוד הצעיר אחמד מואסי ילווה את המבקש בזמן העבודה והוא אכן חזר בו מבקשה זו ועמד על בקשתו ועל התאמתם של השניים הנוספים. המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה על יסוד חוות דעת שירות המבחן בעניין המפקחים, תוך שחזרה על טענותיה בדבר מסוכנות המבקש וכי אין מקום לאפשר למבקש, אשר הורשע לאחר אירוע אלימות חמור, להסתובב ברחבי הארץ כנהג משאית.
9. לאחר שבחנתי את הנסיבות כעת, את תסקירי שירות המבחן ואת טענות הצדדים ולאחר ששמעתי את המפקחים, סברתי כי חרף מסוכנות המבקש, הרי שנוכח חלוף תקופה ללא כל הפרות מצד המבקש, לאור היותו משולב בטיפול אשר הפחית במידת מה את מסוכנותו, ובשים לב לכך שיהיה מלווה כל העת במפקח, ניתן ללכת כברת דרך נוספת ולאפשר למבקש לעבוד ולהתפרנס, כדברי בא כוחו - בשארית הזמן הקצרה אשר נותרה עד לסיום ההליך העיקרי.

אשר למפקח על המבקש במהלך העבודה, סברתי, בדומה לשירות המבחן, כי תפקידו של מר עודאי מרעי כמנהל עבודה באתר בניה, אינו מאפשר לו לפקח כיאות, בכל רגע נתון, על המבקש ואין די בפיקוחו לצורך הפחתת המסוכנות כנדרש. אמנם מר מרעי טען בפני כי אין לו כל קושי לשבת עם המבקש "בקבינה של המשאית" כל היום ולנהל משם את העבודה באתר, אולם אני מטילה ספק בהצהרה זו ולא ניתן, לכן, להסתפק בפיקוחו של מר מרעי על המבקש.

ואולם, ביחס לשאלת התאמתו של בן הדוד, מר סארי מרזוק, למשימת הפיקוח, עמדתי שונה מזו של שירות המבחן. כפי שהתרשם שירות המבחן, בן הדוד סארי מרזוק, הותיר גם עלי רושם של אדם אחראי, המנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב ואשר מסוגל להציב גבולות למבקש. בפניי הבהיר מר מרזוק כי הוא נכון ללוות את המבקש לאורך כל שעות עבודתו במהלך החודשים הקרובים, והוא אף השיב אודות מקורותיו הכספיים לפרנסת משפחתו בתקופה זו והסביר כי הדבר מתאפשר לאחר שמכר טרקטור אשר שימש לצורך עבודתו וטרם רכש כלי אחר. הוא גם עמד על כך שסירב לקחת תשלום כלשהו מן המבקש בתמורה לליווי והבהיר, שוב ושוב, כי הוא חפץ לסייע למבקש להתמודד עם המצב אליו נקלע. לאור האמור, מצאתי כי המדובר במי שמסוגל לפקח על המבקש כנדרש.

כפי שציינתי בהחלטות קודמות, גם אנוכי סברתי כי קיים קושי בשחרור המבקש לעבוד ברחבי הארץ ללא כל פיקוח, אך גם עם פיקוח אנושי, הרי שהמדובר בצעד שאינו מאפשר אכיפה של ממש. לפיכך, ובהסכמת המבקש, מר מרזוק ומר מרעי, נמצא הפתרון בדמות מתן היתר לעבודת המבקש באתר העבודה של מר עודאי מרעי, ובפיקוחו של מר סארי מרזוק. באמצעות כך, ניתן להגדיר מקום עבודה ברור וידוע, אשר ניתן לבדיקה ולאכיפה, ולא עבודה ברחבי הארץ כולה, כפי שעתר המבקש מלכתחילה.

10. סיכומי של דבר, אני מורה כדלקמן:

א. המבקש רשאי לצאת ממקום מעצר הבית בימים ראשון עד שישי בין השעות 6:00 ל- 19:00 לצורך עבודה באתר העבודה שבו עובד מר עודאי מרעי כמנהל עבודה בראשון לציון, בכתובת אשר תימסר לבית המשפט.

ב. במהלך שעות העבודה יפקח על המבקש מר סארי מרזוק, ת.ז. 308238013 אשר יאסוף אותו ממקום מעצר הבית ויחזירו לשם בתום יום העבודה.

ג. יובהר כי יציאת המבקש מהבית מוגבלת אך ורק לצרכי עבודה ואך ורק עם המפקח. שעות ההתאווורות אשר נקבעו בהחלטתי הקודמת יוותרו אך ורק ביום שבת.

ד. כל הערבויות אשר נחתמו והופקדו עד היום, יעמדו בתוקפן וישמשו להבטחת תנאי השחרור ובכללם במהלך שעות עבודת המבקש.

החלטתי זו תיכנס לתוקפה ביום 12.9.25 ובתנאים הבאים:

א. מר סארי מרזוק יחתום על ערבות צד ג' בסך 15,000 ₪.

ב. תוגש הודעה ובה כתובת אתר הבניה בראשון לציון.

המזכירות תמציא את החלטתי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשפ"ה, 08 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.